

ସୌମ୍ୟ ରଞ୍ଜନ ଦାଶ

ସଂସ୍କାର ଅପେକ୍ଷାରେ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀ

ଦେଖିବା-ଦେଖେଇବା

ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା କେବଳ କ୍ୟାରିୟର ଗଢ଼ିବାର ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଜଣେ ସୁବକର ଭବିଷ୍ୟତ, ତା'ର ପରିବାରର ଆଶା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଏକ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରଗତିର ଆଧାରଭିତ୍ତି। ଜଣେ ଛାତ୍ର କିମ୍ବା ଗଣିତ ପ୍ରାଣୀ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ନିଜର ସମୟ, ଅଳ୍ପ ପରିଶ୍ରମ, ଅର୍ଥ ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ନିଜର ସ୍ୱପ୍ନ ଏହି ପରୀକ୍ଷା ମଇଦାନରେ ବାଜି ଲଗାଇ ଥାଏ। ସେ ନିଜ ଜୀବନର ଅନେକ ଛୋଟ ବଡ଼ ସ୍ୱପ୍ନ, ସାମାଜିକ ଉନ୍ନତ ଏବଂ ଆତ୍ମାତ୍ମକ ଜଳଖିଲି ଦେଇ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଧରି ଅଗାଧିଆ କୋଠାରେ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଣ୍ଠି ପାଠ ପଢ଼ିଥାଏ। କିନ୍ତୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିକିରଣ ବିଷୟ ହେଉଛି, ଆଜିର ଭାରତରେ ପରୀକ୍ଷା ବାଟିଲ ଏକ ସାଧାରଣ ଘଟଣାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତମ୍ଭର ଅପହରଣକୁ ବୋଲାଇଛି। ପେପର ଲିଭି, ବ୍ୟାପକ ନିୟମିତତା ଓ ପ୍ରଶାସନିକ ପରିଚାଳନାର ବିଫଳତା ହେତୁ ବାରମ୍ବାର ପରୀକ୍ଷା ବାଟିଲ ହେବା କେବଳ ଏକ ବୈଷୟିକ ତ୍ରୁଟି ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସୁଦ୍ଧା ପିଢ଼ିର ଭବିଷ୍ୟତ ଓ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସହ ଏକ କ୍ରୁର ପରିହାସ।

ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିବାରେ ପରୀକ୍ଷା ପରିଚାଳନାକୁ ନେଇ ସବୁ ବଡ଼ ବିବାଦ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରୀକ୍ଷାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଦେଖା ଦେଇଛି। ପ୍ରାୟ ୨୪ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏହି ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦେଶିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଦିନରାତି ଏକ କରିଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ପରୀକ୍ଷା ପରେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବେ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ପ୍ରସ୍ତରଣ ଅଭିଯୋଗ ଆସିଲା ଏବଂ ଗ୍ରହଣ କରି ଉପର ଯିବାକୁ ଆସିଲା, ତାହା ସାରା ଦେଶକୁ ଖୁସ୍ତ କରି ଦେଇଛି। ଏହା କୌଣସି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବର୍ଷର କଥା ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା ଏକ ପୁନରାବୃତ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ପୁଲିସ୍ ନିୟୁଜି, ଶିକ୍ଷକ ନିୟୁଜି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା ପାଇଁ ହେଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଚିତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏସ୍-ଏସ୍‌ସି କ୍ରିଡ଼ିଓଲ୍ ଆରମ୍ଭ କରି ରେକର୍ଡ଼ିଂ ପରୀକ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପରୀକ୍ଷାତୀକ ମନରେ ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ଭାସ ବସା ବାଜିଲାଣି ଯେ ସେମାନେ ଦେଉଥିବା ପରୀକ୍ଷାଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରେ ସଫଳତାର ସହ ଶେଷ ହେବ ତ ? ଏହି ଅନିଶ୍ଚିତତା ସୁଦ୍ଧା ସମାଜ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଗଭୀର ମାନସିକ ଅବସ୍ଥା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି।

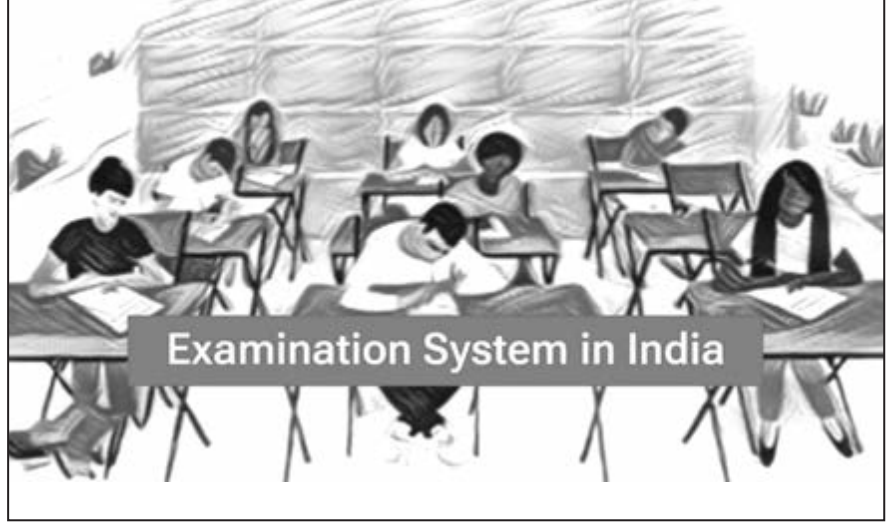
ଜଣେ ସାଧାରଣ ବର୍ଗର କିମ୍ବା ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରର ଛାତ୍ର ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ଦେବା କେବଳ ଏକ ତିନି ଘଣ୍ଟାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ନୁହେଁ। ଏହା ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ବୋଧ ଏବଂ ଆଶାର ପ୍ରତିପତ୍ନୀ। ଅନେକ ଛାତ୍ର ଗୃହ ଗଢ଼ିବା ପରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୋଟିଏ କୋଠାରେ ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ। ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନିୟମର ସୁବିଧା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏହା କେବଳ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରକୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି।

ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଅପରାଧ ବୋଲି କହିବା ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ। କେବଳ ଘଟଣା ଘଟିବା ପରେ ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା କିମ୍ବା କିଛି କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ନିଲମ୍ବିତ କରିଦେଲେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇ ନଥାଏ। ଏଥିପାଇଁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି। ସରକାର ନିକଟରେ 'ସାର୍ବଜନୀନ ପରୀକ୍ଷା ଅଧିନିୟମ, ୨୦୨୪' ପ୍ରଣୟନ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କେନ୍ଦ୍ର ଚକ୍ଷୁ ଓ ଜୈନମାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। କିନ୍ତୁ ଆଜିର ପ୍ରକୃତ ସଫଳତା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ।

ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଅଧିକ ଡିଜିଟାଲ୍ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଜରୁରୀ। କୃତ୍ରିମ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଏବଂ ବ୍ଲକ୍‌ଚେନ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରର ସୁରକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ମାର୍ଗ ଯୋଜନା କରାଯାଇପାରେ।

ପରୀକ୍ଷାତୀକମାନଙ୍କୁ ମାର୍ଗଦର୍ଶିତା ଦେବା, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ମନସ୍ତାତ୍ମକ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ସୁଦୃଢ଼ ନିୟମାବଳୀ ଓ ଆର୍ଥିକ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ। ନ୍ୟାୟିକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଏପରି ମାନବଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରେଣିକୁ ଦୂରଦୃଷ୍ଟି କରିବା ଉଚିତ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ମନରେ ଭୟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାକ ପାରିବେ।

ପରିଶେଷରେ କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ପରୀକ୍ଷା ବାଟିଲ ହେବା କେବଳ ଏକ ପ୍ରଶାସନିକ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ଜାତୀୟ ସମ୍ପର୍କ। ଯେଉଁ ଦେଶର ସୁଦ୍ଧା ସମାଜ ନିରାଶାବାଦୀ

ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ଦୃଢ଼ କରାଯାଇ ପାରିବ। ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ କେବଳ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କୁ ସୀମା କରିବା ଏବଂ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କଠୋର ନଜର ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପେପର ସେଟିଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ପରିଚୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ଯେ ଚଳା ବଳରେ କିଛି ଲୋକ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର କିଣି ସଫଳ ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତା'ର ଲୋକତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଭରସା ରୁଚିଯାଏ। ଏହା ସମାଜରେ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ସଙ୍କେତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି। ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ଗଠନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଆଜିର ସମାଜରେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି।

ଏହି ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ସରକାର ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା ପତ୍ତା- ଏନଡିଏ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଆୟୋଗମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱହୀନତାକୁ କେବେ ବି ଅସୀଲ କରି ଦେଖିବା ଉଚିତ ନାହିଁ। ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ତିଆରି ହେବାପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏତେ ଦୃଢ଼ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହା ଏକ

ହୋଇ ପଡ଼ିଛି, ସେହି ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ଅନ୍ଧକାରମୟ ହୋଇଯାଏ। ଭାରତ ପରି ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ଦେଶରେ ଯଦି ପ୍ରତିଭାର ଉପହୁତ ମୁଲ୍ୟାଙ୍କନ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ତେବେ 'ବିକଶିତ ଭାରତ'ର ସ୍ୱପ୍ନ କେବଳ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନାବଳୀରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗଣଙ୍କୁ ପରିଚୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ଯେ ଚଳା ବଳରେ କିଛି ଲୋକ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର କିଣି ସଫଳ ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ତା'ର ଲୋକତନ୍ତ୍ର ଉପରେ ଭରସା ରୁଚିଯାଏ। ଏହା ସମାଜରେ ଏକ ବିପଜ୍ଜନକ ସଙ୍କେତ ପ୍ରଦାନ କରୁଛି। ଏକ ସୁସ୍ଥ ସମାଜ ଗଠନ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ଆଜିର ସମାଜରେ ବିପଦରେ ପଡ଼ିଥିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି।

ଏହି ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ସରକାର ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ସଂସ୍ଥା ପତ୍ତା- ଏନଡିଏ କିମ୍ବା ରାଜ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ ଆୟୋଗମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱହୀନତାକୁ କେବେ ବି ଅସୀଲ କରି ଦେଖିବା ଉଚିତ ନାହିଁ। ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ତିଆରି ହେବାପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ସୁରକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏତେ ଦୃଢ଼ ନୁହେଁ, ତେବେ ଏହା ଏକ

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧିଶାଳ ବାଣପୁର ଓ ବୀର ପୁଞ୍ଜାବ କୃତ୍ରିବାସ

ସତ୍ୟବାଦୀ ବଳିଆରସିଂହ

୧୮୧୭ର ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ। ବାଣପୁରରୁ ହିଁ ବିପ୍ଳବର ଧ୍ୱଜ ଉଠିବାର ହୋଇଥିଲା। ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁ ଓ ଦେବନ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାଇଁ ବାଣପୁର ବିପ୍ଳବର ଧ୍ୱଜ ଉଠିବାର ବଳ ଆଣି ଦେଇଥିଲା। ସେ ଦୁହେଁ ତତ୍କାଳ ପରିସ୍ଥିତିର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ନେଇ ସେହି ବିପ୍ଳବର ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ। ବାଣପୁର ଅଞ୍ଚଳରେ ବକ୍ସିଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ସହଯୋଗୀ ଥିଲେ ଭୀମପୁରୀ ଦଳବେହେରା ଦାମନକୁ ସାମନ୍ତରାଜ, ପଞ୍ଚୁପଲ୍ଲୀ ଦଳବେହେରା ଶ୍ରୀହରି ମାନସିଂହ, ଛତ୍ରଗଡ଼ର ବିଶୋଇ ରଥ। ସାମନ୍ତସିଂହାର ଓ ଅରାଜ ଅଞ୍ଚଳର ଦଳବେହେରା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପାଟଣାଣୀ। ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାର ଦାମନକୁ ସାମନ୍ତରାଜଙ୍କ ନିଜ ଆଧୀନରେ ଥିବା ଶହେ ପାଇକ ବ୍ୟତୀତ ଗୁମୁସର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସିଥିବା ବେତନଭୋଗୀ ଶହେ କର୍ମୀ ପାଇକ ଥିଲେ। ଗୁମୁସର ଅଞ୍ଚଳରେ କଂଗ୍ରେସମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲୁଟ୍-ପାଟ, କରୁଥିବା କର୍ମମାନେ ବକ୍ସିଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀ ଶେରଗଡ଼ ରାଜା ଓ ମଳାପୁର ଗୁମୁସର ରାଜାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଘଣ୍ଟା କଳଙ୍କ ଦେଇ ବାଣପୁର ମାଡ଼ି ଆସିଲେ। ସେଇ ବାଣପୁରରେ ହିଁ ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପରିଚାଳିତ 'ସିଡିଆସିକ' ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରଥମ ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦାନ ବନାମ ଗୁପ୍ତ ଧରି ଦାଉ ଦାଉ ହୋଇ ଚଳି ଉଠିଲା। ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଣପୁର ଖଜଣା ଖାଜାକୁ ୧୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲୁଟି ହୋଇଗଲା। ବାଣପୁରରେ ଥାନା ସମେତ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କୋଠାକୁ ଭସାଉଛନ୍ତି ହୋଇଗଲା। ଗାଁ ଗାଁ ଛତ୍ରଗଡ଼ଠାରୁ ବାଣପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ପାଞ୍ଚଗଡ଼ଠାରୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରାଜ୍ୟକୁ ବିଦ୍ରୋହ ଭୟଙ୍କର ଦେଶରେ ବ୍ୟାପିଗଲା। କଟକର କୁଜଙ୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହର ନିଆଁ ଲଳି ଉଠିଲା। ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ବାଣପୁର, ପଞ୍ଚଗଡ଼, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ଗଞ୍ଜପଡ଼ା, କଣାସର ଦୋବଣା, ପୁରୀ, ପିପିଲି, ବାଲକାଟି, ଚନ୍ଦିକା, ହରିଶପୁର, କୁଜଙ୍ଗ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ସାମନ୍ତରାଜ ଭାବେ ସଂଗ୍ରାମ ଲାଗିରହି କଂଗ୍ରେସ ଶାସନକୁ ଚଳାମଳ କରି ରଖୁଥିଲା। ଏହି ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ୧୮୧୭ରୁ ୧୮୨୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ ୮ ବର୍ଷ

ଧରି ଲାଗି ରହିଥିଲା। କଂଗ୍ରେସମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଯେତେ ବିଦ୍ରୋହ, ଏପରିକି ସିପାହୀ ବିଦ୍ରୋହ, ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଭଳି ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଲାଗି ନଥିଲା। ବାଣପୁରରେ ଏହା ଥିଲା ଏକ ଗଣ ବିପ୍ଳବ। ସମାଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଗର ଲୋକେ ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଏହା ଗଣ ବିପ୍ଳବ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏହା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଲାଗି ରହିଥିଲା। ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ବାଣପୁର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ପୁନଶ୍ଚ, ୧୮୩୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ବାଣପୁର ଅରାଜ ଗଡ଼ର ଦଳବେହେରା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପାଟଣାଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ର କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଦ୍ରୋହ ସଂଗଠିତ ହୋଇ ପାଟଣାଣୀଙ୍କ କଂଗ୍ରେସମାନଙ୍କୁ ବାଣପୁରରୁ ୧୮୩୬ ଜୁନ ୪, ୫, ୬ ତାରିଖ ତିନି ଦିନ ଧରି ବାଣପୁର କଂଗ୍ରେସ କବଳକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ଜୁନ ୧, ୨, ୩ ତିନି ଦିନ ଧରି ଖଜଣାଖାନା ଲୁଟ୍ ସହ କଂଗ୍ରେସମାନଙ୍କୁ ବିଚାଡ଼ିତ କରାଯାଇଥିଲା।

ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ପରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ପାଇକ ସର୍ଦ୍ଦାରମାନେ ମଝିରେ ମଝିରେ କଂଗ୍ରେସ ଶାସନ ବିରୋଧରେ ବିଦ୍ରୋହ କରୁଥିଲେ। ୧୮୨୭ରେ ତାପଙ୍ଗ ଗଡ଼ର ଦଳବେହେରା ମାଧବ ଚନ୍ଦ୍ର ରାଉତରାୟଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ଫଳରେ କଂଗ୍ରେସ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ୧୮୧୭ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ଦୀର୍ଘ ୧୯ ବର୍ଷ ପରେ ୧୮୩୬ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପୁଣି ଥରେ ବାଣପୁର ଅରାଜଗଡ଼ର ଦଳବେହେରା କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀଙ୍କ କଂଗ୍ରେସ ଶାସନକୁ ମୁକ୍ତ କରି ବାଣପୁରର ସ୍ୱାଧୀନତା ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ସର୍ବତ୍ର ପଶ୍ଚିତ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ବାଣ ଠାକୁର 'ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମର ଇତିହାସ' ପୁସ୍ତକରେ ବାଣପୁର ବିଦ୍ରୋହ ବା ପଞ୍ଚୁଆ ଫତୁରୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। ଗୋଡ଼ା ଗଡ଼ର ପଞ୍ଚାନନ ନାୟକ (ତାଳନାମ ପଞ୍ଚୁଆ) ତିନି ଦିନ ବ୍ୟାପି ବିଦ୍ରୋହ ସମୟରେ ବାଣପୁରର ରାଜା ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ବିଦ୍ରୋହକୁ 'ପଞ୍ଚୁଆ ଫତୁରୀ' ଆଖ୍ୟା ଦେଇଥିଲେ। ଫକୀର ହରିଚନ୍ଦନ ତାଙ୍କ ରଚିତ ପୁସ୍ତକ 'ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଇତିହାସର ଅନ୍ତରାଳ' ଏହା ବିଷୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି।

ବାଣପୁର ଅରାଜର ମଧ୍ୟ ବିଷାକ୍ତ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହରେ ବକ୍ସିଙ୍କ ଜଣେ ସହଯୋଗୀ ବିଦ୍ରୋହୀ ଥିଲେ। ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଲୋଚନ ବିଷୋଇ, ଶିବ ବିଷୋଇ ଓ ଅରାଜ ଦଳବେହେରା ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ପାଟଣାଣୀଙ୍କ ପୁଅ କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ 'ପଞ୍ଚୁଆ ଫତୁରୀ'ର ମୁଖ୍ୟ ନାୟକ ଥିଲେ। ୧୮୩୬ ଜୁନ ୫ ତାରିଖରେ ଅରାଜର କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ, ଲୋଚନ ବିଷୋଇ, ଶିବ ବିଷୋଇ, ପଞ୍ଚାନନ ନାୟକ, ସାଧୁ ଜାନି, ଦାନା ଜାନି ପ୍ରଭୃତି ବିଦ୍ରୋହୀ ନେତାମାନେ ଏକ ବୈଠକରେ ମିଳିତ ହୋଇ ବାଣପୁରକୁ କଂଗ୍ରେସ ଶାସନକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଲେ ଏବଂ ସେହି ବୈଠକରେ ଗୋଡ଼ା ଗଡ଼ ବକ୍ସିଙ୍କ ଅନୁରୋଧେ ପଞ୍ଚାନନ ନାୟକଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହର ନେତା ରୂପେ ମନୋନୀତ

କରାଗଲା। ସେହି ବୈଠକରେ ହିଁ ବାଣପୁରର ରାଜା ଶରଣସିଂହ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଗଲା। କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ ରାଜା ଶରଣସିଂହଙ୍କର ପୁତ୍ରାଧିକାରୀ ତଥା ସେନାପତି ହେଲେ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ ଆଦେଶ ଓ ଉଦ୍‌ବୋଧ ଭିତରେ ରାଜା ଓ ସେନାପତିଙ୍କର ଶାନ୍ତିବନ୍ଧୁ ଉତ୍ତର ପାଳିତ ହେଲା।

୧୮୩୬ ଜୁନ ୪ ତାରିଖ ଶନିବାର ରାତିରେ ରାଜା ଶରଣସିଂହ, ସେନାପତି କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ ଓ ସର୍ଦ୍ଦାର ଲୋଚନ ବିଷୋଇ ତାଙ୍କର କର୍ମ ପାଇକ ବାହିନୀ ଧରି ଅରାଜକୁ ବାଣପୁର ଅଧିକାର ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଧ୍ୟାପକ ଗାଁର ପାଇକ ଓ ଦଳବେହେରାମାନେ ବିପ୍ଳବ ଉତ୍ସାହ ଓ ଉଦ୍‌ବୋଧରେ ସହିତ ଯୋଗ ଦେଲେ। ଶହ ଶହ ବିଦ୍ରୋହୀ ପାହାନ୍ତ ବେଳକୁ ବାଣପୁର ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡ ହେଲେ। ୫ ତାରିଖ ରବିବାର ସକାଳୁ

ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ମେଲି ହୋଇ ବାଣପୁର ସହରରେ ପଶିଲେ ଓ ସରକାରୀ ପକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କ ଘର ପୋଡ଼ି ଲୁଟ୍ କଲେ। ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଖଜଣାଖାନା ଲୁଟ୍ କଲେ। ଥାନା ପୋଡ଼ି ଦେଲେ। ଥାନା ପୁଲିସ୍ ଓ ସରକାରୀ ଲୋକେ ପ୍ରାଣ ଭୟରେ ଚିଲିକା କୁଳ ବନ୍ଦୁକୁଳକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ଥିବାରୁ ପାଇକ ବାହିନୀର ମୁକାବିଲା କରିପାରି ନଥିଲେ। ଶରଣସିଂହଙ୍କ ନିରେ ପରାଧୀନ ଜାଣି କରାଯାଇ ଦଳବେହେରାଙ୍କୁ ପାଇକ ଓ ଅଞ୍ଚଳର ପଞ୍ଚାନନକୁ ହୁକୁମନାମା ଦିଆଗଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ବନ୍ଦୁକ୍ରମ ଅଧିକାରରେ ବାହାରିଲେ। ସେଠାରେ ଥିବା ଲୁଣ ଗୋଦାନ ଘର ପୋଡ଼ି ଦେଲେ। ସେଠାରେ ଅଶ୍ୱାସ୍ୟ ନେଇଥିବା ପୁଲିସ୍ ଓ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀମାନେ ବନ୍ଦୁକ୍ରମ ଛାଡ଼ି ପଳେଇ ଗଲେ। ଏହା ପରେ କଟକକୁ କଂଗ୍ରେସ ସିପାହୀ ଚାଲି ଆସିଲେ। କଂଗ୍ରେସକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା କିଛି ଲୋକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଓ କୌଶଳକୁ ମେ

ରାମପୁରଠାରେ ପାଇକମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଗଲା। କିନ୍ତୁ ବିପ୍ଳବର ନେତା କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇ ପାରି ନଥିଲା। ସେଥିରେ ଦେବା ଚାକ୍ତ। ହତୁଆଠାରେ ଚିକିତ୍ସା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ମହିରରେ ସୁସ୍ଥ ଚାଲୁକଳା ବିମଣ୍ଡିତ ଉତ୍ତରାପୁରୀ ପୁଣି ଏକଦା ବକାଡ଼ି ଗଡ଼ରେ ପୁଜା ପାଉଥିଲେ। କୃତ୍ରିବାସ ନିତି ରାତ୍ରରେ ଦେବୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି। ବାସୁଦେବ ନରେନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କଂଗ୍ରେସଠାରୁ ତାଙ୍କୁ ଧରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଘୋଷଣା ହୋଇଥିବା ୮ ବାଟି ୧୦ ମାଣ ଜମି ସମ୍ପତ୍ତି ଲୋକରେ ପାଇଁ କୌଶଳକୁ ମେ ଘରକୁ ତାକି ଧରାଇ ଦେଇଥିଲେ।

ବାଣପୁର ବିଦ୍ରୋହରେ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିଚାର ଅଦାଲତରେ ୯ ମାସ ଧରି ଚାଲିବା ପରେ ତା ୨୫.୦୩.୧୮୩୬ ରିଖରେ କଟକର କମିଶନର କୋଲକାତା ପୋର୍ଟ ଟ୍ରେଜିସ୍‌ଟ୍ରିବୁଟ୍ର ଛିଟିଶି ସରକାରଙ୍କ ବିଚାର ବିଭାଗ ଶାସନ ସଚିବଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଥିବା ୬୧୦ ନମ୍ବର ଚିଠି ପ୍ରତାପକ ସେଇମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ହେଲେ- ୧) ଶରଣସିଂହ, କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ, ଶିବୁ ନାୟକ ଓ ପାଟୁକା- ୪ ଜଣଙ୍କୁ ଯାବତୀକାଳୀନ ଦ୍ୱାପାତର ଦଣ୍ଡ। ୨) ଜକଧର ନାୟକ ଓ ଅନ୍ୟ ୨୨ ଜଣଙ୍କୁ ୪ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ବେଡ଼ି ସହିତ)। ୩) ଶୁକଦେବ ଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ ୩୭ ଜଣଙ୍କୁ ୪ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ବେଡ଼ି କିମ୍ବା ଚା'ବଦଳରେ ୧୨୫/-କା ଜୋରିମାନା ସହ)। ୪) ନାଲୁ ସାଉ ଓ ଅନ୍ୟ ୧୪ ଜଣଙ୍କୁ ୩ ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ (ବେଡ଼ି କିମ୍ବା ଚା'ବଦଳରେ ୧୨୦/-କା ଜୋରିମାନା ସହିତ)।

ବକ୍ସି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ହେଉ କି କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବାଣପୁର ବିଦ୍ରୋହ ହେଉ- ଉଭୟ ବିଦ୍ରୋହରେ ବାଣପୁର ଅଧିବାସୀଙ୍କର ଅନୁରୋଧ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ବୋଧ ଓ ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଗାଧା ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧା ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିମଣ୍ଡିତ ହୋଇ ରହିବ। ୧୮୩୬ ଜୁନ ୧ ତାରିଖରୁ ଅରାଜ ଗଡ଼ର ଦଳବେହେରା ଦେଖିବା ବିଧାୟୀ କୃତ୍ରିବାସ ପାଟଣାଣୀ କଂଗ୍ରେସ କବଳକୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ବାଣପୁର ମୁକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଏହି ବୀରତ୍ୱ ଓ ସାହିତ୍ୟମାନ ବିବସନ୍ଦ ମନେ ରଖିବା ପାଇଁ ବିପ୍ଳବୀ କୃତ୍ରିବାସଙ୍କ କବ୍‌ସ୍ତ୍ରୀ ବାଣପୁର ଗମ୍ଭୀରୀମୁଣ୍ଡା ସୂଦୃଢ଼ ଗିରିମାଳା ବେଷ୍ଟିତ ଦେଖିବାରେ ବିପ୍ଳବର ଶହେ ନବ ବର୍ଷ ପରେ ବିପ୍ଳବୀ କୃତ୍ରିବାସଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହୋଇ ଜାତୀୟତାର ଶୌର୍ଯ୍ୟଗାଥା ପ୍ରକଟିତ ହେବ।

ଏମ୍-୨୩, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବିକିଏ କଲୋନା ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ମୋ: ୯୨୩୭୦୮୯୫୦୯

ଶେଷ ପାହାଚ

ପୁରୁରେ ଅଛି ପର୍ବତ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା। ବହୁ ଲୋକଙ୍କର ଧାଡ଼ି ଲାଗିଥିଲା ସେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ। ସମସ୍ତଙ୍କ କାନ୍ଧରେ ଥିଲା ପାଣି ଭାର। ସେ ଭାର ପୁଣି ଯାହିତାହି ନଥିଲା। ଥିଲା ପଥରରେ ତିଆରି ବାଲଟି। ବାଲଟିରେ ପାଣି ଭରି। ବାଟଦାଲ ଚାଲି ଗଲାବେଳେ ପଥର ବୋଲି କେତେକ କେତେକ ଚୋପି ଦାଟ ଗଲୁଥିଲେ। କେହି ଜଣେ ସେ ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଚିତ୍କାର ଦେଇଛି- 'ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଥିବା କୋଠାରେ ଏ ପାଣିତଳ ଭଳିଦେଲେ ଅଧିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିଯାଏ। ଗାହା ପୁଣି ପୂର୍ଯ୍ୟାସ ତୁରନ୍ତ ହେବ ଉଚିତ। ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ ଯିବାବେଳେ କାନ୍ଧରେ ପାଣି ଭାର ବୋହିବାର ଏ ଶାନ୍ତି ଅଛି। ସମସ୍ତା ପୂର୍ବକୁ ପାହାଡ଼ରେ ନ ପହଞ୍ଚିଲେ ସବୁତଳ ଶାନ୍ତି ହୋଇ ବସିବ।' ଏହି ଧାରଣା ନେଇ ସମସ୍ତେ ଦୂର ପାହାଡ଼ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେତେବେଳକୁ ସମସ୍ତା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। ସେଠାରୁ ଥିଲୁ ମାରି ବସି ପଡ଼ିଲେ। କେହି କେହି ଶୋଇ ବି ଯାଆନ୍ତି। ବୋହି ବୋହି ନେଇଥିବା ପାଣିରୁ ପୁଣ୍ୟ ସିଦ୍ଧା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ନଥାଏ। ସକାଳ ହେଲେ ବେଳକୁ ଆଉ ନିଦ ଭଙ୍ଗେନା। ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ କୁହନ୍ତି- ଆମେ ବି ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ଦୂର ପାହାଡ଼କୁ ଯିବା। ପାଠକେ! ସେ ଦୂର ପାହାଡ଼ର ଯାତ୍ରା ଆଉ କେହି ନୁହନ୍ତି; ଆମେ ସମସ୍ତେ। କିଏ ପାଣି ଭାର ବୋହି ବୋହି ନେଉଛି ତ କିଏ ପାଳା ଚାଲୁଛି। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯାତ୍ରା ସେହି ଦୂର ପାହାଡ଼ ଆଡ଼କୁ। ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ଆମର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। ଦୁଃଖ, ସନ୍ଦିଗ୍ଧା, ମାତୃକା, ଗାତ୍ରକ ଗାତ୍ର ଦେଖି ବୋହି ଚାଲିଲେ। ସେ ଭାର ପୁଣି କେବେ ଘର ପାଇଁ ତ କେବେ ଗଢ଼ି ପାଇଁ। ଆଉ କେବେ ଧନ ରୋଜଗାର, ପଦ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ପୁତ୍ର, କନ୍ୟା, ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ପାଇଁ। ଏ ବୋଧରେ କାଳରେ ବିଶ୍ୱାମ କରିବାକୁ ସମୟ ନାହିଁ। କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାମ କରିପାରୁ ନାହିଁ ତ କିଏ ଦୁଃଖରେ। ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୌଡ଼ ଅଧିକାର। ପାହାଡ଼ର ଶୀର୍ଷରେ ଘୋଡ଼ି କରିଥିବା ବସନ୍ତର ଦେଖିବା। ବସନ୍ତ ନର୍ତ୍ତକୀଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଯାହା ଜାତୀୟତା ଦେଖାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ପା କରିଥିବା ବସନ୍ତର ଉପଭୋଗ କରି ପାରୁନା। ପାଣି ଭାର ନେଇ ପଥ ପଡ଼ିଥିବା ଯାତ୍ରୀତୀ-ସ ଯେମିତି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଶୋଇଯାଏ, ଆଉ ଉଠି ପାରେନା, ଠିକ୍ ସେମିତି ଆମେ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିବା ଧନ, କୁମ୍ଭୀ ଲତାଦି ପଡ଼ି ରହିଥାଏ। ଆମେ ଉପଭୋଗ କରି ପାରୁନା। ଧନ, କ୍ଷମତା, ବଳ ଖଜାଜ ତିଆରି କରିଥିବା ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଧିକାରୀ ଯିବା ପାଇଁ ଗୋଡ଼ ଚଳେନାହିଁ। ଦୀନୀ ପାଇଖାନା ମଧ୍ୟ ମରଣ କଳା ପାଇଁ ଥାଏ। ସଂଗ୍ରହ କରିଥିବା ଖାଦ୍ୟ ବିଷ ପରି ହୋଇଥାଏ। ଦୁର୍ଗାତ୍ମକ ଶପାୟକୁ ମଧ୍ୟ ନିଷେଧ କରା ଯାଇଥାଏ। ଯୋଗାଡ଼ କରିଥିବା ପୋଷାକ ଖରାବ ପାଇଁ ଓଜନିଆ ହୋଇଯାଏ। ଜୀବନର ଅପରାହ୍ଣରେ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ତତଃ ଅନ୍ତତଃ ବୋଧକୁ ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ।

- ୧୯୧୫-ବ୍ରିଟିଶ ସରକାର, ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଟାଗୋରଙ୍କୁ 'ନାଜରହୁଦ୍' ଉପାଧି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
୧୯୧୮-ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଅଧିକାରରେ ଲୋକସଭାରେ ହିନ୍ଦୀ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ହିନ୍ଦୀର ରାଜକାଷୀର ମାନ୍ୟତା ମିଳିଥିଲା ।
୧୯୨୪-ତାମିଲନାଡୁରେ ପାଞ୍ଚ ଥର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ରହିଥିବା ଏମ୍ କରୁଣାନିଧି ଏହି ଦିନ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।
୧୯୪୭-ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନରେ ଭାରତର ଶେଷ ଭାଗସମ୍ଭାଗ ଲଠି ମାଲଦ୍ୱୀପରେ ଭାରତ ବିଭାଜନର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ।
୧୯୭୨-ଆଧୁନିକ ଯୁଦ୍ଧପଦ୍ଧତି ନାଳଗିରିକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲୁ ଗାନ୍ଧୀ ଜଳାବଦନ କରିଥିଲେ ।

ଆଜିର ରାଶିଫଳ

କ୍ୟୋଟିକିଏ ବିଶ୍ୱନାଥ ପରିଡ଼ା, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ, ମୋ: ୯୭୭୨୫୨୨୪୦

ଶକ୍ତି ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଣା । ଭାଗ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପାରେ । ପିଲାମାନଙ୍କ ଚରମକୁ ଖୁସି ଖବର ମିଳିପାରେ । ପ୍ରେମ ଜୀବନରେ ପାର୍ଟନର ସହିତ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବ ।

ଦିନଟି ପ୍ରଗତିକାରକ ହୋଇପାରେ । ସମାଜସେବକାର ସଞ୍ଚାର ହେବ । କ୍ଳେଷ ନକଲେ ଭଲ । ହେଉଥିବା କାମ ବିଚିତ୍ରି ଯାଇପାରେ । ଚାକିରିଆ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଦିନଟି ଖୁବ୍ ଭଲ ।

କାମ ସମୟରେ ଚାପଗ୍ରସ୍ତ ହେବେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ବୋଧ ରହିବ । ଅତକଥିବା କାମ ପାଇଁ ସାବଧାନ ରୁହନ୍ତୁ । ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ୟାରିୟରକୁ ନେଇ ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ । ଅପମ ରୁହନ୍ତୁ ।

ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇପାରିବ । କାହା କଥା ଖରାପ ଲାଗିପାରେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ୟା ଦେଖାଦେବ । ଅଳ୍ପ ପୁଧାର ହୋଇପାରେ । ଦିନଟି ଆହ୍ୱାନପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେ ।

ଆଜି ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ । କାମ ସହିତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେବେ । ମାନ-ସମ୍ମାନ ଉପରେ ଆଞ୍ଚ ଆସିପାରେ । ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶଂସିତ ହେବେ । ବ୍ୟାପାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦିନଟି ଉତ୍ତମ ।

ଆଜି ମିଶ୍ରିତ ପରିଣାମ ପାଇବେ । କାର୍ଯ୍ୟ ଅତକି ଯାଇପାରେ । ନିରାଶ ହେବେ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୋଗା ମିଳିପାରେ । ପରିସ୍ଥିତିକୁ ନେଇ ସତର୍କ ରହିବା ଜରୁରୀ । ପରିବେଶ ଖୁବ୍ ଭଲ ରହିବ ।

ଦିନଟି ଠିକଠାକ୍ ଯିବ । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ସହଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଦୁଆ ଦାୟିତ୍ୱ ମିଳିପାରେ । ପିତାଙ୍କ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ନେଇ ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ । ବାହନକୁ ନେଇ ଅତିରିକ୍ତ ସାବଧାନ ରହିବେ ।

ଦିନଟି ଖୁବ୍ ଭଲରେ ବିତିବ । ଦୁଆ କାମ ପାଇଁ ଦିନଟି ଅନୁକୂଳ । ଭାଗ୍ୟରୀ କାମ ନକଲେ ଭଲ । ଭରସାଯୋଗ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ନେଣଦେଣ କରିବେ । ବିବାହକୁ ନେଇ କଥା ବଢ଼ିବ ।

ଦିନଟି ଦୁଆ ଖୁସି ନେଇ ଆସିବ । ନାମତ୍ୟ ଜୀବନ ଖୁବ୍ ଭଲରେ ବିତିବ । ଲଜିତ ସଫଳତା ମିଳିବ । ମନ ପ୍ରସନ୍ନ ରହିବ । ପଦୋନ୍ନତି ଓ ବେତନ ବୃଦ୍ଧିରୁ ଲାଭ ମିଳିବ ।

ଦିନଟି ଖୁବ୍ ଭଲରେ ବିତିବ । ଘରୋଇ ମାମଲାରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଜରୁରୀ । ନିବେଶ ପାଇଁ ଦିନଟି ଖୁବ୍ ବଢ଼ିଆ । ଛୋଟ କଥାରେ ମନ ଖରାପ ନକଲେ ଭଲ । ଗପରୁ ଦୂରରେ ରୁହନ୍ତୁ ।

କାରବାରରେ କଠିନ ସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ । ସହକର୍ମୀଙ୍କ ପାଇଁ କାମ ଅଟକିପାରେ । ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଆଗମନ ହୋଇପାରେ । ଭଲ-ଭରଣାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସାମ୍ୟ ହୋଇପାରେ ।

ଦିନଟି ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରହିବ । କ୍ୟାରିୟରରେ ଦୁଆ ଶିଖର ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ସରକାରୀ କାମରେ ଅତିରିକ୍ତ ଲାଭ ପାଇବେ । ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଖୁସି ଖବର ମିଳିପାରେ । ନିଜ ସମୟ ବରବାଦ ନକଲେ ଭଲ ।

ଅନିଷ୍ଟମିଷ୍ଟମି ଗ୍ରହ ଚ ତ୍ରିବିଧୀ କର୍ମଣଃ ଫଳମ୍ । ଭବତ୍ୟତ୍ୟାଗିନୀ ପ୍ରେତ୍ୟ ନ ତୁ ସଂନ୍ୟାସିନୀ କୃଚିତ୍ । (୧୮/୧୨)

ଯେଉଁମାନେ ଫଳକାମୀ ତ୍ୟାଗ କରି ନଥାନ୍ତି ସେହି ଅତ୍ୟାଗୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଅନିଷ୍ଟ, ଲକ୍ଷ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମିନିଷ୍ଠ - ଏହି ତିନି ପ୍ରକାର ଫଳ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମଫଳ ତ୍ୟାଗୀ ସେମାନଙ୍କର ଏପରି କେବେହେଲେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇହଲୋକରେ କୃତ କର୍ମର ଫଳ, ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଭୋଗ କରିବାକୁ ହୁଏ । ମାତ୍ର ଯେଉଁମାନେ କର୍ମର ଫଳ କାମନା ଛାଡ଼ିଥାନ୍ତି ବା ତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ମୋକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ହୁଅନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ କହନ୍ତି - ଯେମାନେ ପଥ କିନ୍ତୁ ଅଲଗା । ସେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ପାରନ୍ତି । ସେହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ଯୋଗ ହେଇଯାଏ ।

ବଟବୃକ୍ଷର ଅନୋଖା କାହାଣୀ

ଭୋଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଶାହପୁର ପ୍ରଖଣ୍ଡର ସେମରିୟା ଓ ଖ ପଞ୍ଚ ଗ୍ରାମରେ ସ୍ଥିତ ଏକ ବିଶାଳକାୟ ବଟବୃକ୍ଷ ଏ ସମୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଐତିହାସିକ ବୃକ୍ଷଟି ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଆତ୍ମା, ବିରାସତ ଓ ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଅନୋଖା ଭାବହରଣ ଭାବରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲାଣି । ଏପରିକି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବଟବୃକ୍ଷକୁ ଖାସ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । କାରଣ ଏହାର ଶାଖାଗୁଡ଼ିକକୁ ବାହାରିଥିବା ଚେର ଲୁଗିରେ ପହଞ୍ଚି ନୁଆ ଗଛର ଉପ ନେଉଛି ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଗଛଟି ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରୁଛି । ୨୨-୨୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାପି ରହିଥିବା ଏହି ବଟବୃକ୍ଷଟି ଦୂରରୁ କୌଣସି ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ୟାନ ପରି ନଜର ଆସେ । ଏହାର ମୂଳ କଡ଼ କେଉଁଠାରେ ରହିଛି ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଶାଖାଗୁଡ଼ିକକୁ ବାହାରିଥିବା ଅନେକ ଶାଖା ଏବେ ବି ପଦମରେ ଝୁଲି ରହିବା ପରି ମନେ ହେଉଛି ଯାହା ଏହି ବୃକ୍ଷର ଭବ୍ୟତାକୁ ବୁଝି କରାଇଥାଏ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶହ ବର୍ଷର ଏହି ପୁରୁଣା ବଟବୃକ୍ଷ ସମ୍ପର୍କରେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ଅନେକ ପିଢ଼ି ଗଲେଣି କିନ୍ତୁ ଏହି ବଟବୃକ୍ଷଟି ସେହିପରି ମଜଲୁତର ସହିତ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ତେବେ ସବୁ ଦୟାପୁରୀ ବାବାଙ୍କ ଗୁମରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷଟିକୁ କଟାଯାଇ ନାହିଁ ଓ ଏହାର ଆକାର ଲଗାତର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଆଜିର ସମୟରେ ଏହି ଗଛଟି ଗ୍ରାମର ପରିଚୟ ହୋଇସାରିଲାଣି । ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଏହି ଗଛଟିକୁ ଏକ ଐତିହ୍ୟ ଭାବରେ ମାନି ଓ ଧାର୍ମିକ ଅବସରଗୁଡ଼ିକରେ ଏହାର ପୂଜାର୍ଚ୍ଚନା କରି ରକ୍ଷା ପୁତ୍ର ଦାଣ୍ଡିଥାନ୍ତି । ଗରମ ଦିନରେ ଏହାର ଘନ ଛାୟା ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଏହାର ଚେରଗୁଡ଼ିକରେ ଖେଳିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେହିପରି ବୟସ୍କମାନେ ଘଣ୍ଟା ଘଣ୍ଟା ଧରି ଏହାର ଛାଇରେ ବସି ସମୟ ବିତେଇ ଆସନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ବଟବୃକ୍ଷଟି ଗ୍ରାମର ଜଟିହାସ ଓ ସମ୍ମାନର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ସମ୍ଭବତଃ ଗ୍ରାମର ଗୁପ୍ତତା ହେବା ପରଠାରୁ ଗଛଟି ସେହିଠାରେ ରହିଛି ।

ଶକ୍ତି ଦେବୀ: କୁମାରୀ

ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଭାରତକୁ ଶାସନ କରିଥିବା ରାଜା ଭରତଙ୍କର ଥିଲେ ଆଠ ଜଣ ଝିଅ ଓ ଗୋଟିଏ ପୁଅ । ଭରତ ଚାକ୍ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକୁ ସମାନ ନଥ ଭାଗରେ ବାଣି ନିଜର ସମ୍ଭାଗମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ଦକ୍ଷିଣରେ କ୍ଷେତ୍ର ପଡ଼ିଥିଲା ଚାକ ଝିଅ କୁମାରୀ ଭାଗରେ । କୁମାରୀଙ୍କୁ 'ଶକ୍ତି ଦେବୀ' କୁ ଅବତାର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ଏହି ଭାଗରେ କୁମାରୀ କୃଷକତାପୁତ୍ରଙ୍କ ଶାସନ କରିଥିଲେ । ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ଚାକର ଲକ୍ଷା ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶିବଙ୍କୁ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ଏଥିରେ ଭଗବାନ ଶିବ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ବିବାହ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନୀରବ ପୁତ୍ର ବାମଦେବଙ୍କୁ ହାତରେ ହେଉ

ବୋଲି ଚାହୁଁଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ଭଗବାନ ଶିବ ଓ କୁମାରୀଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ କୁମାରୀଙ୍କ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଭୂତ ବାମଦେବଙ୍କୁ ବିବାହର ପ୍ରସ୍ତାବ କୁମାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ସୁଖରେ ହରେଇଲେ ସେ ବାମଦେବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବେ ବୋଲି ଚାକ ସମ୍ମତରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖିଥିଲେ କୁମାରୀ । ତୁଳ ଜଣକ ଭିତରେ ଯୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ବାମଦେବଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା । ତେଣୁ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୁରାଶରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ସେହି ସ୍ଥାନର ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା କନ୍ୟାକୁମାରୀ । ଭଗବାନ ଶିବ ଓ କୁମାରୀଙ୍କ ବିବାହର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥିଲା ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉତ୍କଳଦେଶ ବୋଲି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଗଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କନ୍ୟାକୁମାରୀ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ମହାନ ଶାସକ ଚୋଳ, ଚେର, ପାଣ୍ଡ୍ୟଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଲା । ସେଠାରେ ଥିବା ଦ୍ୱାରକଗୁଡ଼ିକରେ ଏହି ଶାସକମାନଙ୍କର ଛାପ ଏବେ ବି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ତେବେ ଏହି ସ୍ଥାନର ନାମ କନ୍ୟାକୁମାରୀ ରଖିବା ପଛରେ ଉପରୋକ୍ତ ପୌରାଣିକ କାହାଣୀ ରହିଛି ।

ସାଇକେଲ୍ ଚାଳନା: ଏକ ବଢ଼ିଆ ବ୍ୟାୟାମ

ପିଲାଦିନେ ସାଇକେଲ୍ ଚଳାଇବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଗ୍ରହ ଥାଏ । ଏହି ସାଇକେଲ୍ ଚାଳନା ଆମମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକାରୀ ଲାଭ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ବୋଲି ଜଣିଛନ୍ତି କି ? ଏହା ଏକ ମନୋରଞ୍ଜନର ସାଧନ ହେବା ସହିତ ଏକ ବଢ଼ିଆ ବ୍ୟାୟାମ । ସାଇକେଲ୍‌ର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଚେତନ କରିବା ପାଇଁ ଆଜି ପୁରୀ ବିଶ୍ୱ ପାଳନ କରୁଛି ବାଇସାଇକେଲ୍ ଦିବସ । କେବଳ ଅନୁକୂଳ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ନୁହେଁ ଆମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଫିଟନେସ୍ ଓ ଜୀବନଶୈଳୀ ପାଇଁ ସାଇକେଲ୍ ବେଶ୍ ଲାଭକାରୀ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରେଇବା ଏହି ଦିବସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଜଣେ ସାତ ବର୍ଷର ପିଲା ହୋଇଥାଉ ବା ସବୁଜି ବର୍ଷର ବୟସ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସାଇକେଲ୍ ଚଳାଇବା କେବଳ ଏକ ବ୍ୟାୟାମ ନୁହେଁ, ଫିଟ୍ ରହିବା ଓ ସ୍ୱେଦ କମ୍ କରିବାର ଏକ ମଜାଦାର ଉପାୟ ହୋଇପାରେ । ପ୍ରତି ଲୋକ ପାଇଁ ସାଇକେଲ୍ ଚାଳନା ଏକ ଶାନ୍ତଦାର ବ୍ୟାୟାମ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି ବୟସରେ ଏହା କରିବାର ଉପାୟ ଓ ସମୟ ଅଳ୍ପ ଅଲଗା ହୋଇପାରେ । ତେବେ ୫-୧୨ ବର୍ଷର ପିଲାମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଘଣ୍ଟା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକ୍ଟିଭିଟି କରିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ ସାଇକେଲ୍ ଚଳାଇବା ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ମଜାଦାର ଓ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଉପାୟ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ୧୩-୧୯ ବର୍ଷର ଚିନ୍-ଏକର୍ସ ପ୍ରତିଦିନ ଏକ ଘଣ୍ଟା ଧରି ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ଉଚିତ । ସ୍କୁଲ ଦିନ ହେଉ ଅବା ସାଙ୍ଗସାଥୀଙ୍କ ସହିତ ସାଇକେଲ୍ କରିବା ନା କେବଳ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ଲାଭକାରୀ ହୋଇଥାଏ ତାହା ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ମନୋରଞ୍ଜନଧର୍ମୀ ବ୍ୟାୟାମ । ୨୦-୨୪ ବର୍ଷର ବୟସ୍କମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତାହରେ ୧୫୦-୩୦୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟମ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ସାଇକେଲ୍ ଚାଳନା କରିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଏ । ୨୫ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ୍କମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତାହରେ ଅତି କମ୍ରେ ୧୫୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଲୁକା ଓ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର ବ୍ୟାୟାମ କରିବା ପାଇଁ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ପ୍ରତି ବୟସ୍କର ଲୋକଙ୍କୁ ସାଇକେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଅଲଗା ଅଲଗା ଲାଭ ମିଳେ ।

ମୋତିର ବ୍ୟବହାର: ଲାଭ ଓ ନିୟମ

ଆଜିର ବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନଶୈଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ କ୍ରୋଧିତ ହେବା, ସେମାନଙ୍କ ମନ ଅଶାନ୍ତ ରହିବା ଏକ ସାଧାରଣ ସମସ୍ୟା ହୋଇଗଲାଣି । ଅନେକ ଲୋକ ପଶ୍ଚାତାପ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଜ କ୍ରୋଧ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏପରି ଲୋକମାନେ ମୋତି ରତ୍ନ ପିନ୍ଧିଲେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ମୋତି ରତ୍ନ- ଏହା ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ ଆମର ମନ, ଭାବନା ଓ ମାନସିକ ସବୁକ୍ଷମତା କାରକ ଅଟେ । ସଠିକ୍ ନିୟମାବଳୀରେ ମୋତିରୁ ଧାରଣ କଲେ ଏହା କ୍ରୋଧକୁ କମ୍ କରିଥାଏ, ମନକୁ ଶାନ୍ତ ରଖେ ଓ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ମହତ୍ତ୍ୱ-ସବୁଠାରୁ ସୌମ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୋତି ରତ୍ନର ନାମ ରହିଛି । ଯେଉଁ ଜାତକରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହ ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥିତିରେ ଥାଏ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚିଡ଼ିତାପଣ, ଗପ, ଅନିଦ୍ରା ଓ ଭାବନାତ୍ମକ ଅସ୍ଥିରତା ଦେଖାଦେବା ସାଧାରଣ ଘଟଣା । ମୋତି ରତ୍ନ ଏହି ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୂର କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହା କେବଳ ମନକୁ ଶାନ୍ତ କରେନାହିଁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଶକ୍ତିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଏ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ନିଷିଦ୍ଧ ନେବା ସହକ ହୋଇଯାଏ । ଛୋଟ ଛୋଟ କଥା ଉପରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧ ଥାଏ ବା ମନରେ ଲାଗାତର ନକାରାତ୍ମକ ବିଚାର ଆସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋତି ବେଶ୍ ଲାଭକାରୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଏହା ଭାବନାରେ ସ୍ଥିରତା ଆଣେ, ଅସ୍ୱବ୍ୟସ୍ତ କମ୍ କରାଏ ଓ ମନୋବଳ ବୃଦ୍ଧି କରେ । ନିୟମିତ ଭାବରେ ମୋତି ଧାରଣ କଲେ ଯୌର୍ଯ୍ୟ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ଆସେ ଓ ମଣିଷ ଦିନସାରା ଚାକ୍ ଅନୁଭବ କରେ । କେଉଁ ରାଶିମାନେ ମୋତି ପିନ୍ଧିବେ-ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ମତରେ ମେଷ, ବିଛା, କର୍କଟ ଓ ମୀନ ରାଶିର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋତି ବିଶେଷ ଲାଭପ୍ରଦ ହୋଇଥାଏ ।

ଚାନ୍ଦ୍ର ପରମାଣୁ ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ୍

ଯେଉଁଠାରେ ବି ଖାଲି ଓ ନିର୍ଜନ ସ୍ଥାନ ମିଳେ ସେହିଠାରେ ଚାନ୍ଦ୍ର ନିକର ଶ୍ରେଣୀର ମଣିଷର ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଛୁଲେ ନାହିଁ । ଅତୀତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଉଦାହରଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ଏପରି ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ଚାନ୍ଦ୍ର ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ୍ ନିକର ହଟିଆର ଲକ୍ଷ କରିଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ଆମ ଦେଶର ସାମାଜିକ ଚାନ୍ଦ୍ର ଏହିପରି କାରଣମା କରିବାର ଅଧିକ ଚର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ନିକଟରେ ସାଟେଲାଇଟରୁ ମିଳିଛି ମରୁଭୂମି କ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ବୃହତ୍ ପଟୋ ଯାହା ଆମେରିକାର ହୋସ୍ ଉଡ଼େଇ ଦେଇଛି । ଏହି ଲୋକେସନ୍‌ରେ ଚାନ୍ଦ୍ର ତିନି ଶ୍ରରର ଦୁଇଖୁଣ୍ଡି ଅର୍ଦ୍ଧ ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ୍‌ର ନିର୍ମାଣ କରୁଛି ଯାହାକୁ କେବେ କେବେ ଆମେରିକା ପାଇଁ ଏକ ଅସମ୍ଭବ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଯିବ । ସାଟେଲାଇଟ୍ ଫଟୋରୁ ରାଏଚର୍ସ୍ ଜଣିପାରିଛି ଯେ ଚାନ୍ଦ୍ର, ଉତ୍ତର-ପଶ୍ଚିମ ମରୁଭୂମିରେ ହୋମା ଲୁକ୍‌ଅର ସାଇଲେ ଫିଲ୍ଡ ପାଖରେ ବହୁତ ବଡ଼ ଧରଣର ମିଲିଟାରୀ ଇନ୍‌ସ୍ଟାଲେସନ୍‌ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଉଛି । ଆଜି ବି ଆମେରିକାର କୌଣସି ସହରକୁ ପରମାଣୁ ଆକ୍ରମଣ କରି ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ଗତ ଉତ୍ସୁକ ଚାନ୍ଦ୍ର କିନ୍ତୁ ଏବେ ସବୁଠାରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୂରତାର ମିସାଇଲଗୁଡ଼ିକର ସାଇଲେ ପାଖରେ ୮୦ରୁ ଅଧିକ କଞ୍ଚିଟ୍, ଲକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ୟାକ୍ ଓ ବକରଗୁଡ଼ିକର ପୁରା ନେଟୱାର୍କ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ରଖି ଚାନ୍ଦ୍ର । ଏହି କଞ୍ଚିଟ୍ ପ୍ୟାକ୍‌ଗୁଡ଼ିକ ଏତେ ବଡ଼ ଯେ ଏଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ଚାନ୍ଦ୍ର ମୋବାଇଲ୍ ମିଶାଇଲ ଲକ୍ଷ୍ୟର ଫିଟ୍ ଓ ଏୟାର-ଡିଫେନ୍ସ ମିସାଇଲ ବ୍ୟାଟେରିଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ସହକ ହୋଇଯାଇପାରେ । ଏହା ସହିତ ଲୋକେଣ୍ଡିକ ଡ୍ୱାରପେୟର ଓ ସାଟେଲାଇଟ୍ କମ୍ୟୁନିକେସନ୍ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଖୁବ୍ ଆଧୁନିକ ସ୍ଥଳ ମଧ୍ୟ ପରିଷ୍କାର ନକର ଆସୁଛି ।

କିପରି କରିଛି- ମରୁଭୂମିର ନେଟୱାର୍କରେ ଅକାଗର ଆକାରର ଯେଉଁ ମିଲିଟାରୀ ବେସ୍ ମିଳିଛି ସେଥିରୁ ଦୁଇଟିକୁ ବିନଷ୍ଟ ଛଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ବ ଶିନଜିୟାଙ୍ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତର ଅକାଗର ବେସ୍‌କୁ ବହୁତ ଗଭୀର ସହିତ ଚାନ୍ଦ୍ର ତିନି ଶ୍ରରର ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ୍ ଭାବରେ ଡିଜାଇନ୍ କରିଛି ଯାହା ସୁରକ୍ଷା ବିଶେଷତାମାନଙ୍କୁ ଆର୍ତ୍ତସୂଚି କରିଦେଇଛି । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରରରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟ କମାଣ୍ଡ ବିଲ୍ଡିଂ ରହିଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରରରେ ରହିଛି ଅକାଗର ଏକ ବଡ଼ ଘେର ଯାହା ମିଲିଟାରୀ ଷ୍ଟାଫ୍ ଓ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି । ତୃତୀୟ ଶ୍ରରରେ ଭାରୀ ମିଲିଟାରୀ ଗାଡ଼ି ଓ ଘାତକ ଗ୍ରହ-ମାଉଣ୍ଡେଡ୍ ମିସାଇଲ ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଲୁଚେଇବା ଓ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଛି ।

